Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (Judecător: Viorica Alexeeva)
Dosarul:nr.2rc-30/24 (2-18093683-02-2rc-19012024)

D E C I Z I E

12 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Budăi Nelea

examinând în absența părților recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate,

c o n s t a t ă:

La data de 13 aprilie 2018, ***** s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

La data de 11 decembrie 2023, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul ********** a solicitat admiterea cererii cu privire la intervenirea principală, motivând că aceasta corespunde exigențelor prevăzute la art.65 CPC.

Prin încheierea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023 a fost respinsă cererea depusă de ***** privind intervenția principală în procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

La data de 26 decembrie 2023, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023, potrivit căreia s-a respins cererea depusă de ***** privind intervenția principală în procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

În motivarea recursului declarat recurenta a indicat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei respinsă cererea depusă de ***** privind intervenția principală în procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate, dat fiind emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, motiv pentru care o consideră neîntemeiată, pasibilă de a fi anulată.

Menționează că prin încheierea ***** din 14 mai 2010 s-a dispus admiterea spre examinare a cererii introductive depuse de către *****, prin hotărârea ***** din 01 octombrie 2010 s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de *****, la data de 10 februarie 2011 a avut loc Adunarea generală a creditorilor de

validare a creanțelor, iar în cadrul acestei ședințe *****a contestat creanța *****în sumă de 10 591 178,39 lei, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2017, contestația a fost admisă integral.

Drept urmare, creanța nominalizată a fost radiată din tabelul definitiv al creanțelor, iar hotărârea pronunțat în prezenta cauză va influența direct drepturile și obligațiile recurentei.

De altfel, anterior instanța de fond neîntemeiat a respins și cererea de atragere a acesteia în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Potrivit art.425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei, la caz recurenta a respectat acest termen.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele cauzei, Colegiul Civil consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond din următoarele.

În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea instanței în fond.

Conform prevederilor art. 65 CPC, orice persoană interesată poate interveni într-un proces ce se desfășoară între alte persoane. Intervenția este în interesul propriu când intervenientul invocă un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta.

Dacă se constată că există persoane care pot să își declare propriile pretenții asupra obiectului litigiului între părțile inițiale, instanța este obligată să înștiințeze persoanele în cauză despre procesul pornit și să le explice dreptul lor de a interveni în proces prin înaintarea unei acțiuni.

Intervenientul principal poate interveni în proces până la închiderea dezbaterilor judiciare în primă instanță, înaintând acțiunea către una sau către ambele părți în modul prevăzut de prezentul cod. Intervenientul principal are drepturi și obligații de reclamant.

Cererea de intervenție principală se întocmește conform cerințelor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

În cazul în care constată că acțiunea intervenientului principal nu se raportă la obiectul litigiului, instanța pronunță o încheiere prin care respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului. În astfel de cazuri, intervenientul principal nu decade din dreptul de

a cere intentarea unui proces pe baze generale.

Încheierea prin care instanța respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului poate fi atacată cu recurs. Examinarea recursului nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare se amână pledoariile.

Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de intervenient principal a fost casată, instanța reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate și egalității părților în drepturi (art.26 CPC).

În speță, Colegiul civil a constatat că la data de 13 aprilie 2018, ***** s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

La data de 11 decembrie 2023, în cadrul ședinței de judecată în temeiul cererii depuse reprezentantul ********** a solicitat atragerea ***** în calitate de intervenient principal.

Prin încheierea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023 a fost respinsă cererea depusă de ***** privind intervenția principală în procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

La data de 26 decembrie 2023, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023, potrivit căreia s-a respins cererea depusă de ***** privind intervenția principală în procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una întemeiată.

În argumentarea acestei soluții, Colegiul reține că dispozițiile art.65 CPC sunt aplicabile în cazul în care persoana care solicită intervenirea în proces în calitate de intervenient principal formulează pretenții proprii cu privire la obiectul litigiului.

Prin urmare, o condiție necesară în vederea intervenirii unei părți în calitate de intervenient principal, este că pretențiile acestuia trebuie să se refere la apărarea unui drept care deja a fost diferit în justiție prin acțiunea inițială a reclamantului.

Din punctul de vedere al conținutului, intervenția terței părți cu pretenții proprii constituie o veritabilă acțiune civilă, întrucât prin intermediul ei se urmărește valorificarea unui drept subiectiv, or conform prevederilor art. 65 alin.(2^1) CPC, este indicat expres faptul că pentru a interveni în proces,

intervenientul principal urmează să depună o cerere conform prevederilor prevăzute pentru depunerea cererii de chemare în judecată, astfel că acesta la depunerea cererii este obligat să achite taxa de stat în limitele și condițiile prevăzute de lege, conținutul cererii de chemare în judecată să corespundă prevederile legale sus enunțate.

La caz, de către *****, nu au fost respectate prevederile art.65 CPC, or, de către ultima nu au fost invocate pretenții proprii în raport cu obiectul litigiului, cererea de intervenire în calitate de intervenient principal, nu corespunde nici cerințelor de formă și fond prevăzute pentru cererea de chemare în judecată prevăzute la art.art.166, 167 CPC.

Astfel, în contextul celor sus enunțate, Colegiul apreciază soluția dată de instanța de fond ca fiind una întemeiată, emisă cu aplicarea conformă a normelor de drept procedural.

Totodată, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea acesteia.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, 16.04.91), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul civil respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență toate alegațiile recurentului vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În consecință, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este una întemeiată și legală, fiind aplicate corect normele de drept material și procedural, iar motivele invocate de către recurentă sunt lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 11 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind recunoașterea dreptului asupra creanței garantate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Țurcan Ion

Judecătorii Malîi
Ala

Budăi
Nelea